

පළමුවන කියැවීම

යෙසායා 52:13-53:12

යෙසායා දිවැසිවරයාගේ පොතෙන් උපුටා ගත් පාඨයකි.

එතුමාණන් තුවාල ලැබුවේ අපේ අපරාධ නිසා ය.

බලන්න, මාගේ සේවකයාණන්ට ජය අත්වේ. එතුමාණෝ, උසස් වී, උතුම් වී, අත්‍යුක්තාමත් වෙති. පෙනුමෙන් එතුමාණෝ බොහෝ සේ අවලක්ෂණීය ය. මිනිසෙකුට සමානතමක් නැත. මිනිස් රූපය නැති වී යන පමණට විරූප වීමෙන් එය සියල්ලට ම පුදුමයක් වී ඇත. දන් නම්, ජාතිහු එතුමාණන් දක මටිතයට පත්වෙති. රජවරු විස්මයෙන් විස්මයට පත්වී නිහඬව සිටිති. ඉහත දී ඔවුන්ට නොදන් වූ දෙයක් දන් ඔවුහු දනිති. කිසි කලක නොඇසූ දෙයක් දන් ඔවුහු තේරුම්ගනිති.

අප සැල කළ දේ විශ්වාස කළේ කවරෙක් ද? සම්පූර්ණයෙන් බලය එළිදරව් වී ඇත්තේ කවරෙකුටද? මාගේ සේවකයාණෝ වැඩෙන පැළෑටියක් සේ ද වියළි බිමෙන් මතුවන අංකුරයක් සේ ද සම්පූර්ණ අභියාස වැඩුණෝය. එතුමන්ට රූපවත්කමක් හෝ පැහැපත්කමක් හෝ නැත. මන පිනවන ශෝභමානකමක් ද නැත. මිනිසුන් විසින් පිළිතුල් කොට එපා කරනු ලැබූහ. දුක හා වද වේදනා දරු මිනිස් කෙනෙක් වූහ. එතුමන් දුටු විට මිනිස්සු අහක බලාගත්හ. එතුමාණෝ තෙරපනු ලැබූහ. අපි එතුමන් ගැන සැලකිල්ලක් නොදක්වුවෙමු. එබැවින් එතුමාණන් ඉසුළුවේ අපේ දුක ය. දරාගත්තේ අපේ පීඩා ය. මේවා දඬුවම් යයි අපට සිතුවෙණිය. දෙව් තමන් දුන් පහර යයි අපට හැඟුණිය. එහෙත්, එතුමන් තුවාල ලැබුවේ අපේ අපරාධ නිසා ය. පොඩි කරනු ලැබුවේ අපේ පව් නිසා ය. එතුමන් ලත් දඬුවමින් අපට සාමදාය ලැබී ඇත. එතුමන් ලැබූ පහරවලින් අපට සුවය ලැබී ඇත. අපි සියල්ලෝම බැටළුවක් මෙන් මුළා වී තම තමා සිතූ මහට හැරී ගියෙමු. සම්පූර්ණයෙන් අප සියල්ලන්ගේ පව් එතුමන් පිට තැබූ සේක. සේවකයාණන්ට පීඩා කළ විට එතුමෝ මුඛය තැර සිටියහ. නිහතමානී ලෙස එය දරූ හ. මරන්න ගෙන යන බැටළුවෙකු සේ ද බැටළු දෙනකු ලෙස කපන්නා ඉදිරියේ නිහඬව සිටින සේ ද එතුමෝ මුඛය තැර සිටියහ. බලාත්කාරකමින් ද යුක්ති විරෝධී ලෙස ද එතුමෝ ගෙනයනු ලැබූ හ. මනු ලොවින් සිදුදමනු ලැබූහ. සෙනහගේ පව් උදෙසා මරනු ලැබූහ. මේ කරුණු ගැන, එතුමන් උදෙසා පෙනී සිටින්නේ කවරෙක් ද?

එතුමන් කිසි වරදක් නොකළ නමුත්, කිසි බොරුවක් නොකී නමුත්, ඔවුන් එතුමන් මිහිදන් කළේ අදමිටුවන් සමග එක මිනී වළේය. ධනවතුන් සමග එක සොහොන් බිමේය. එහෙත්, එතුමන් පෙළනු ලැබුවේ දුකට පත්කරනු ලැබුවේ සම්පූර්ණයෙන් කැමැත්ත ලෙසය. මෙසේ එතුමන් ගේ මරණය පව් කමා කරන පුජාවක් වේ. එබැවින් එතුමෝ සිය පරපුර දක, දීර්ඝයු ලැබ ජීවත් වන්නා හ. එතුමන් මගින් සම්පූර්ණයෙන් කැමැත්ත මැනවින් සඵල වේ.

එතුමන් සිය දුක් වේදනාවේ ප්‍රතිඵල දක, තෘප්තියට පැමිණෙනු ඇත. බොහෝ දෙනාගේ පව් තමන් පිට ගැනීමෙන්, එතුමන් ලත් දුක් වේදනාවෙන් දේව සබඳතාවට ඔවුන් පත්කරනු ලබනු ඇත. එබැවින් මම එතුමන්ට උදරතර සම්පත් දෙන්නෙමි. එතුමෝ එය බලවතුන් සමග බෙදාගන්නාහ. මෙසේ වන්නේ, එතුමන් , වරදකරුවන් සමග ගණන් ගනු ලැබ, සිය දිව් පුදමින් බොහෝ දෙනාගේ පව් උසුලාගනිමින් පව්කරුවන් සඳහා මැදහත් යැදුම් කරන බැවිනි.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

පිළිතුරු: පියාණෙනි, ඔබ වහන්සේගේ හස්තයට මාගේ ජීවිතය භාරකරමි.

ගීය: සම්පූර්ණ, ඔබ කෙරේ මාගේ විශ්වාසය තබමි. තිසිදුක මම නින්දාවට පත් නොවෙමිවා. ඔබේ දැනුම කමින් මා මුදුලුව මැනව. ඔබ අතට මාගේ ජීවිතය භාර කරමි. සත්‍යවාදී දෙවි සම්පූර්ණ, ඔබ මා මිදු සේක. මාගේ එදිරිකරුවන් නිසා මම අසල්වැසියන් අතර නව නින්දාවක් ව සිටිමි. මා දන්නා අදහන අයට මම හිතියක් වී සිටිමි. විදියේ මා දන්නා අය මා වෙතින් පලායන්නෝය.

මා මතකයෙන් ඉවත ගිය මියගිය කෙනෙකු මෙන්, අමතක වී ඇත. බිඳුන බිඳුනක් මෙන් ඉවත දු ඇත. එහෙත් සම්පූර්ණ, මා විශ්වාසය තැබුවේ ඔබ කෙරෙහිමය, “මාගේ දෙවියෝ ඔබය” යි කියමි.

මාගේ ජීවිත ගමන ඔබ අනෙහිය. මාගේ සතුරන් හා මට පීඩා කරන්නවුන් අතින් මා මුදුහැරිය මැනව. ඔබ මෙහෙකරු වන මා දෙස කරුණාවෙන් බැලුව මැනව. ඔබේ තිර පෙමින් මා ගැලවෙව මැනව. සම්පූර්ණ කෙරේ විශ්වාසය තබන සියල්ලෙනි, ශක්තිමත් වන්න. සිතින් ධෛර්යවත් වන්න.

දෙවන කියැවීම

හෙබ්‍රෙව් 4:14-16 5:7-9

හෙබ්‍රෙව්වරුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් ගත් කොටසකි.

දුක් විඳීමෙන් කිතරුකම උගත් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සියල්ලන්ගේ සඳු විමුක්ති දායකයාණන් වූ සේක. එබැවින් අහස් මධ්‍ය ලක්ෂ්මිවා ගීය දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයාණන් වන ජේසුස් නම් ශ්‍රේෂ්ඨ උත්තම පුජකයකු අපට සිටින නිසා, අපේ ඇදහිල්ලෙහි නොසෙල්වී පවත්මු. මන්ද, අපට ඇත්තේ අපේ දුබලකම් ගැන අනුකම්පාවක් නැති උත්තම පුජකයකු නොව, හැම අයුරින්ම අප වාගේ පරීක්ෂාවලට මුහුණ පෑ පාප රහිත උත්තම පුජකයෙකි. එබැවින් අපේ ඕනෑ එපාකම්වලදී අපේ සරණ සඳහා දයානුකම්පාව ලබන පිණිස බිය සැක නැතිව කරුණාවේ සිංහාසනය වෙත ළඟා වෙමු.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මිනිසන් බව ගෙන සිටියදී තමන් මරණයෙන් ගළවන්නට පිළිවන් වූ තැනත් වහන්සේට බලවත් හැඬීමෙනුත් තදුළු සැලීමෙනුත්, යාවිඤ්ඤ ද තත්තලවූ ද ඔප්පු කළ සේක. උන්වහන්සේගේ දේව ගරු බිය නිසා දෙවියන් වහන්සේ එයට සවන් දුන් සේක. උන්වහන්සේ පුත්‍රයාණන් වූ නමුත්, තමන්ගේ දුක් විඳීමෙන් කිතරුකම ඉගෙන ගත් සේක. මෙසේ උන්වහන්සේ සම්පූර්ණත්වය ලැබ, තමන් වහන්සේට කිතරුවන සියල්ලන්ගේ සඳහන විමුක්ති දායකයාණෝ වූ සේක.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මරණය එනම් කරුසියේ මරණය දක්වා පහත් වී තිබුණු වූ සේක. එබැවින් දෙවියන් වහන්සේ උන්වහන්සේ අති උසස් තැනට නංවා, සියලු නාමයන්ට වඩා අග්‍රනාමය උන්වහන්සේට දුන් සේක.

ශුද්ධවූ සුවිශේෂය

ප්‍රචාමි 18 :1- 19:42

සුවිශේෂත ප්‍රචාමි තමන් විසින් ලියා තිබෙන සැටියට අප ස්වාමීන් වන
ජේසුස් ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ දූඛ ප්‍රාප්තිය මෙසේය.

ජේසුස් වහන්සේ යාවිඤ්ච නිම කළ පසු, සිය ශ්‍රාවකයන් සමඟ තිදොන් ඇලෙන් එගොඩට වැඩිය සේක. එහි උයනක් විය. උන්වහන්සේ සිය ශ්‍රාවකයන් සමඟ එයට පිවිසි සේක. ද්‍රෝහියා වූ ජුදස් මේ ස්ථානය දන සිටියේය. මන්ද, ජේසුස් වහන්සේ සිය ශ්‍රාවකයන් සමඟ එහි නිතරම රැස්වූ බැවිනි. ජුදස් තෙමේ, නායක පූජකයන්ගෙන් ද පරිසිවරුන්ගෙන් ද හට කණ්ඩායමක් සහ මුර සේවකයන් කීප දෙනෙකුත් ලබාගෙන, පහත්, පන්දම් හා අවිආයුධ ඇතිව එතැනට පැමිණියේය. තමන් වහන්සේට සිදුවන්නට යන සියලු දේ දන සිටි ජේසුස් වහන්සේ, ඉදිරියට ගොස්, “ඔබ තවරෙකු සොයන්නහුද” යි ඔවුන්ගෙන් ඇසූ සේක. ඔවුහු පිළිතුරු දෙමින්: “නාසරෙත්හි ජේසුස්” යි කීහ. “ඒ මම ය” යි ජේසුස් වහන්සේ ඔවුන්ට වදාළ සේක. ද්‍රෝහියා වූ ජුදස් ඔවුන් සමඟ සිටියේය. “ඒ මම ය” යි ජේසුස් වහන්සේ ඔවුන්ට කී කල්හි, ඔවුහු පස්සෙන් පස්සට ගොස් බිම වැටුණහ. යළිත් උන්වහන්සේ, “ඔබ තවරෙකු සොයන්නහුද” යි ඔවුන්ගෙන් ඇසූ සේක. “නාසරෙත්හි ජේසුස්” යි ඔවුහු කීහ. ජේසුස්වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, “ඒ මම ය යි ඔබට කිවෙමි: ඉදින් ඔබ මා සොයන්නහු නම්, මොවුන්ට යන්න දෙන්න” යි වදාළ සේක. “මෙසේ වූයේ: ‘ඔබ මට දුන් අයගෙන් එක් කෙනෙක්වත් නැති නොවීය’ යි උන්වහන්සේ කී වචන ඉෂ්ට වන පිණිසය. සීමොන් ජේදුරු ළඟ කඩුවක් තිබිණි. ඔහු එය ඇද, උත්තම පූජකයාගේ දසයාට ගසා, ඔහුගේ දකුණු කන කපා දමීය. ඒ දසයාගේ නම මල්කස්ය. එවිට ජේසුස් වහන්සේ, “කඩුව කොපුවේ දමන්න, පියාණන් වහන්සේ මටදී තිබෙන කුසලාන මම නොබොම්ද” යි ජේදුරුට වදාළ සේක. එකල හට කණ්ඩායම ද ඔවුන්ගේ මහා සේනාධිපතියා ද ජුදෙව්වරුන්ගේ මුර සේවකයෝ ද ජේසුස්වහන්සේ අල්ලා, බැඳගෙන පළමුකොට අන්තස් වෙතට ගෙන ගියෝය. ඔහු ඒ වසරේ උත්තම පූජකයාට සිටි කායාපස්ගේ මයිලණුවන් විය. මේ කායාපස් වනාහි, ජනතාව වෙනුවෙන් එක් මිනිසෙකු මරණයට පත්වීම සුදුසු යයි ජුදෙව්වරුන්ට උපදෙස් දුන් තැනැත්තෝය. ජේසුස් වහන්සේ පසුපස්සේ සීමොන් ජේදුරු ද තවත් ශ්‍රාවකයෙක් ද ගියහ. මේ ශ්‍රාවකයා, උත්තම පූජකයා දන සිටි කෙනෙකු වූ බැවින්, ඔහු ජේසුස් වහන්සේ සමඟ උත්තම පූජකයාගේ මැදුරේ මහා මළුවට ඇතුළු විය. ජේදුරු දෙර ළඟ පිටත සිටියේය. එවිට උත්තම පූජකයා දන සිටි අනික් ශ්‍රාවකයා පිටතට ගොස් දෙරටුපාලියට කතා කොට, ජේදුරු ඇතුළතට ගෙනාවේය. එවිට දෙරටුපාලී, “ඔබත් මේ මිනිසාගේ ශ්‍රාවකයන්ගෙන් එක් කෙනෙක් නොවේද” යි ඇසුවාය. “නැත” යි ඔහු

පිළිතුරු දුනි. එය ශීත කාලය වූයෙන්, දසයෝ ද මුර සේවකයෝ ද අඟුරු දල්වා ගිනි තපිමින් සිටියෝය. ජේදුරු ද ඔවුන් සමඟ ගිනි තපිමින් සිටියෝය. එවිට උත්තම පූජකයා, ජේසුස් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයන් ගැන ද උන්වහන්සේගේ ඉගැන්වීම ගැන ද ප්‍රශ්න කෙළේය. ජේසුස් වහන්සේ ඔහුට පිළිතුරු දෙමින්, “මම එළිපිටම ලෝකයාට කතා කෙළෙමි: ජුදෙව්වරුන් සියලු දෙනා එක්රැස් වන ධර්මශාලාවලදීත් දේව මාලිගාවේදීත්, නිතරම අනුශාසනා කෙළෙමි. රහසින් කිසිවක් නොකිවෙමි. මාගෙන් විචාරන්නේ කුමක්නිසාද ? මා කී දේ ඇසූ අයගෙන්, මා ඔවුන්ට කීවේ කුමක්දැයි ප්‍රශ්න කරන්න. මා කීවේ කුමක්දැයි ඔව්හු දනිති” යි වදන සේක. උන්වහන්සේ මෙසේ වදන විට, ළඟ සිටි මුර සේවකයන්ගෙන් කෙනෙක්: “නුඹ උත්තම පූජකයාට උත්තර දෙන්නේ මෙලෙසද?” කියා ජේසුස් වහන්සේට අතුල් පහරක් ගැසීය. ජේසුස්වහන්සේ ඔහුට පිළිතුරු දෙමින්: “මා කී දෙයෙහි වරදක් ඇත්නම්, එය ඔප්පු කරන්න: තැන්නම් කුමක් නිසා මට පහර දෙන්නෙහිද” යි ඇසූ සේක. ඒ ඇසූ අන්තස්, උන්වහන්සේ බැඳ සිටි ලෙසම උත්තම පූජකයා වූ කායාපස් වෙතට යැවීය. සීමොන් ජේදුරු ගිනි තපිමින් සිටියෝය. එවිට සෙසු අය කතා කරමින්, “නුඹත් ඔහුගේ ශ්‍රාවකයන්ගෙන් එක් කෙනෙක් නොවේද” යි ඔහුගෙන් ඇසූහ. ඔහු: “නැත, එසේ නොවේ ය” යි කීය. එවිට ජේදුරු විසින් තන තනා ලද තැනැත්තාගේ ශතියෙකු වූ, උත්තම පූජකයාගේ දසයන්ගෙන් එක් කෙනෙක්: “නුඹ ඔහු සමඟ උයනේ සිටිනවා මා දුටුවා නොවේද” යි ඇසීය. ජේදුරු යළිත් අපලාප කෙළේය. එකෙණෙහිම කුකුළා හැඩලීය. එවිට ඔව්හු, ජේසුස්වහන්සේ කායාපස් වෙතින් රජවාසලට ගෙන ගියහ. එය අලුයම් වෙලාව විය. පාස්කු භෝජනය වැළඳීමට නොහැකි වන සේ තමන් අපචිත්‍ර වෙතියි සිතා, ඔව්හු රජවාසලට ඇතුළු නොවූහ. එබැවින් පිලාත, පිටත ඔවුන් සිටි තැනට පැමිණ, “මේ මිනිසාට විරුද්ධව ඔබ ගෙනෙන චෝදනාව කුමක්ද” යි ඇසීය. ඔව්හු පිළිතුරු දෙමින්, “මේ මිනිසා අපරාධකාරයෙක් නොවේ නම්, අප ඔහු ඔබ අතට භාර දෙන්නේ නැත” යි කීහ. පිලාත ඔවුන්ට පිළිතුරු දෙමින්, “ඔබම ඔහු ගෙනගොස් ඔබේ නීතිය අනුව විනිශ්චය කරන්න” යි කීය. ජුදෙව්වරු පිළිතුරු දෙමින්, “කිසිවෙකු මරණයට පත් කිරීමට අපට බලය නැත” යි කීහ. මෙසේ වූයේ, ‘තමන් වහන්සේ කුමන ආකාරයක මරණයකින් මැරෙන සේක්ද’ යි දන්වමින් ජේසුස් වහන්සේ වදන වචන ඉෂ්ට වන පිණිසය. එබැවින් යළිත් රජවාසලට පිලාත ඇතුළු වී, ජේසුස් වහන්සේ කැඳවා, “නුඹ ජුදෙව්වරුන්ගේ රජද” යි ඇසීය. ජේසුස්වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්: “මෙය ඔබම කියන දෙයක් ද, නැතහොත් අන් අය මා ගැන කී දෙයක්ද” යි ඇසූ සේක. පිලාත පිළිතුරු දෙමින්, “මම ජුදෙව්වෙක්ද ? නුඹම ජාතිය ද නායක පූජකයෝ ද නුඹ මා අතට භාර දුන්න. නුඹ කුමක් කෙළෙහිද” යි ඇසීය. ජේසුස්වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, “මාගේ රාජ්‍යය මේ ලෝකයට අයිති නැත. මාගේ රාජ්‍යය මේ ලෝකයට අයිති වුවත් නම්, ජුදෙව්වරුන් අතට මා භාර නොදෙන පිණිස මාගේ සේවකයන් සටන් කරනු ඇත. ඒ නිසා මාගේ රාජ්‍යය මෙලොවින් වුවත් නොවේය” යි වදන සේක. එවිට පිලාත, “එසේ නම්, නුඹ රජෙක්ද” යි උන්වහන්සේගෙන් ඇසීය. ජේසුස් වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, “මම රජෙක් යයි ඔබම කියන්නෙහිය. මා උපන්නේත්, ලොව පහළ වූයේත් සත්‍යයට සාක්ෂි දරන පිණිසය: සත්‍යයෙහි පිහිටි සියල්ලෝ මාගේ හඬ අසති” යි වදන සේක. “සත්‍යය කියන්නේ කුමක්ද” යි පිලාත

උන්වහන්සේගෙන් ඇසීය. පිලාත් මෙසේ කියා යළිත් පිටත සිටි පුදෙව්වරුන් වෙතට ගොස්, “මොහු අත කිසි වරදක් මට නොපෙනේ. පාස්කු මංගල්‍යයේදී ඔබ හට එක් මිනිසෙකු මා විසින් නිදහස් කර දීමේ සිරිතක් ඔබ අතර ඇත. එබැවින් පුදෙව්වරුන්ගේ රජු ඔබ හට නිදහස් කර දෙනවාට ඔබ කැමැතිද” යි ඔවුන්ගෙන් ඇසීය. එවිට ඔවුහු නැවතත් මොරගසමින්, “මේ මිනිසා නොවේ. බරබ්බස් නිදහස් කර දෙන්න” යි කීහ. බරබ්බස් වනාහි මංකොල්ලකාරයෙකි. ඉන්බිති පිලාත් ජේසුස් වහන්සේට තසවලින් තැළෙව්වේය. හේවායෝ තටු ඔවුන්ගෙන් ගොතා, උන්වහන්සේගේ හිසෙහි තබා, නීල - රත්ත වස්ත්‍රයක් උන්වහන්සේට හඳවා, උන්වහන්සේ ළඟට පැමිණ, “පුදෙව් රජතුමෙහි, සැරදේ!” කියමින් උන්වහන්සේට අතුල් පහර දුන්හ. යළිත් පිලාත් පිටතට ගොස්, “මොහු අත කිසි වරදක් මට නොපෙනෙන බව ඔබ දනගන්නා පිණිස, මෙන්න, මොහු ඔබ වෙතට ගෙනෙමි” යි ඔවුන්ට කීය. එවිට ජේසුස් වහන්සේ, තටු ඔවුන්ගේ හිසේ දරා, නීල - රත්ත වස්ත්‍රය ද හඳගෙන, පිටතට ආ සේක. “මෙන්න, ඒ මනුෂ්‍යයා” යයි පිලාත් ඔවුන්ට කීය. එවිට නායක පූජකවරු ද මුර සේවකයෝ ද උන්වහන්සේ දුටු තල, “කුරුසියේ ඇණ ගසන්න, කුරුසියේ ඇණ ගසන්න” යි මොරගැසූහ. පිලාත් තතා කරමින්, “ඔබම මොහු ගෙන ගොස් කුරුසියේ ඇණ ගසන්න, මන්ද, මොහු අත කිසිම වරදක් ඇති බව මට නම් නොපෙනේ ය” යි කීය. පුදෙව්වරු පිළිතුරු දෙමින්, “නීතියක් අපට ඇත: ඒ අනුව මොහු තමාම දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා යයි කී බැවින් මරනු ලැබිය යුතු ය” යි කීහ. ඒ කීම ඇසූ තල, පිලාත් වඩාත් බියවී, රජවාසලට යළිත් ඇතුළු වී, ජේසුස් වහන්සේ අමතා, “ඔබ කොහෙන් එන්නේද” යි ඇසීය. එහෙත් ජේසුස් වහන්සේ කිසි පිළිතුරක් නුදුන් සේක. එබැවින් පිලාත් තතා කොට, “ඔබ මට පිළිතුරක් නොදෙන්නෙහිද ? ඔබ නිදහස් කර හරින්නට හෝ කුරුසියේ ඇණ ගසන්නට හෝ මට බලය ඇති බව ඔබ නොදන්නෙහිද” යි උන්වහන්සේගෙන් ඇසීය. ජේසුස් වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, “දෙව්දුන් විසින් බලය නොදෙන ලද්දේ නම්, මට විරුද්ධව ඔබට කිසි බලයක් නැත. එබැවින් මා ඔබ අතට පාවා දුන් තැනැත්තාගේ පාපය වඩාත් බරපතල ය” යි වදාළ සේක. ඒ මොහොතේ පටන් පිලාත් ජේසුස් වහන්සේ නිදහස් කර හරින්නට මහත් සෙවීය. එහෙත් පුදෙව්වරු මොරගසමින්, “ඔබ මොහු නිදහස් කර හැරියොත් ඔබ සිසර් අධිරාජයාගේ මිතුරෙක් නොවේ. යම් තැනැත්තෙක් තමා රජෙකු යි කියාගන්නේ ද, ඔහු අධිරාජයාගේ හතුරෙකි” යි කීහ. පිලාත් ඒ බස් අසා, ජේසුස් වහන්සේ පිටතට ගෙනැවිත් සිටුවා, හෙබ්‍රෙව් බසින් ‘ගබ්බාතා’ කියන ගල් වේදිකා නම් ස්ථානයේ ඇති විනිශ්චයාසනයෙහි අසුන් ගත්තේය. ඒ වනාහි පාස්කු මංගල්‍යයට සුදුසු නම් වීමේ දවසේ මද්දහන් වේලාව පමණ විය. ඔහු, “මෙන්න ඔබේ රජ ය” යි පුදෙව්වරුන්ට කීය. “ඔහු මරව, ඔහු මරව, ඔහු කුරුසියේ ඇණ ගසව” යි ඔවුහු මොරගැසූහ. “ඔබේ රජු කුරුසියේ ඇණ ගසන්නටද” යි පිලාත් ඔවුන්ගෙන් ඇසීය. නායක පූජකයෝ පිළිතුරු දෙමින්, “සිසර් අධිරාජයා හැර අන් රජෙක් අපට නැත” යි කීහ. එතල ඔහු, උන්වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගසනු ලබන පිණිස ඔවුන්ට භාර දුන්නේය. එබැවින් ඔවුහු ජේසුස් වහන්සේ භාර ගත්හ. උන්වහන්සේම කුරුසිය උසුලාගෙන, හෙබ්‍රෙව් බසින් ගොල්ගොතා යයි කියන තපාලපිටිය නම් ස්ථානයට වැඩිය සේක. එහිදී ඔවුහු උන්වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගැසූහ: උන්වහන්සේ සමග තවත්

දෙදෙනෙකු දෙපසින්ද උන්වහන්සේ මැදිවද සිටින සේ ඇණ ගැසූහ. තවද පිලාත් නාම පුවරුවක් ලියවා තුරුසිය මත තැබෙව්වේය. 'පුදෙව්වරුන්ගේ රජවු නාසරෙත්හි පේසුස්' යයි එහි ලියා තිබිණි. පේසුස් වහන්සේ තුරුසියේ ඇණ ගසනු ලැබූ ස්ථානය නුවරට සමීපවූ බැවින්, පුදෙව්වරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක්, එය කියෙව්වෝය. හෙබ්‍රෙව්, ලතින්, ග්‍රීක් යන භාෂාවලින් එය ලියා තිබිණි. එබැවින් පුදෙව්වරුන්ගේ නායක පූජකයෝ පිලාත්ට තතා කොට, "පුදෙව්වරුන්ගේ රජ" යයි නොලියා, 'මම පුදෙව්වරුන්ගේ රජ වෙමි,' යි මේ මිනිසා කියාගත්තේ යයි ලියෙව්ව මැනවැ" යි කීහ. පිලාත් පිළිතුරු දෙමින්, "මම ලිව්වොත් ලිව්වාම ය" යි කීය. පේසුස් වහන්සේ තුරුසියේ ඇණ ගැසූ පසු, හේව්‍යෝ උන්වහන්සේගේ වස්ත්‍ර ගෙන, එක හේව්‍යෙකුට එක කොටසක් බැගින් කොටස් සතරකට බෙදුනහ. ඔව්හු උන්වහන්සේගේ සඵව ද ගත්හ. ඒ සඵවට මුට්ටුවක් නොදමා, උඩ සිට පහළට මුළුමනින්ම එකට වියා තිබිණි. එබැවින් ඔව්හු එකිනෙකාට තතා කොට, "අපි මෙය නොඉරා, තවරෙකුට වැටේ ද කියා දුදු දමා බලමු" යි කීහ. මෙසේ වූයේ: "මාගේ වස්ත්‍ර ඔව්හු තම තමන් අතර බෙදුනහ" නමුත් මාගේ සඵව පිණිස දුදු දමූහ" යන ශුද්ධ ලියවිල්ල ඉටු වන පිණිසය. එබැවින් හේව්‍යෝ මෙසේ කළහ. පේසුස් වහන්සේගේ මැණියෝ ද මැණියන්ගේ සහෝදරවු ක්ලෝපාස්ගේ භාර්යාව වු මරියා ද මග්දලායේ මරියා ද උන්වහන්සේගේ තුරුසිය ළඟ සිටියෝය. එතල පේසුස් වහන්සේ සිය මැණියන්ද තමා ප්‍රේම කළ ශ්‍රාවකයාද ළඟ සිටිනු දක, "ස්ත්‍රීය, මෙන්න ඔබේ පුත්‍රයා ය" යි සිය මැණියන් හට වදාළ සේක. ඉන්පසු උන්වහන්සේ එම ශ්‍රාවකයාට තතා කොට, "මෙන්න ඔබේ මැණියෝ ය" යි වදාළ සේක. ඒ මොහොතේ සිට ඒ ශ්‍රාවකයා තම නිවසට ඇය පිළිගත්තේය. ඉන්පසු පේසුස් වහන්සේ සියල්ල නිමාවට පත්වූ බව දන, ශුද්ධ ලියවිල්ල ඉෂ්ට වන පිණිස, "මට පිපාස ය" යි වදාළ සේක. එහි විනාහිර පිරු භාජනයක් තිබිණි. එබැවින් ඔව්හු විනාහිර පොභවන ලද මුදුනත්තක් හිසොස් දණ්ඩක ගසා, උන්වහන්සේගේ මුඛයට ළං කළහ. පේසුස් වහන්සේ විනාහිර පිළිගත් පසු, "සියල්ල නිම වී ය" යි වදාරා, හිස නමා ස්වකීය ප්‍රාණය භාර දුන් සේක. එය සබත් දිනට පෙර සුදුනම් වීමේ දවස විය. ඒ සබත් දවස විශේෂ දිනයක්වූ බැවින් එදින ශරීර තුරුසිවලම නොතිබෙන පිණිස තුරුසියේ ඇණ ගැසූ අයගේ කකුල් කඩා ඔවුන් ඉවත් කරන මෙන් පුදෙව්වරු පිලාත්ගෙන් ඉල්ලා සිටියහ. එබැවින් හේව්‍යෝ අවුත් පළමුවැන්නාගේත්, එමෙන්ම ඔහු සමඟ ඇණ ගසන ලද දෙවැන්නාගේත් කකුල් කඩා දමූහ. එහෙත් ඔව්හු පේසුස් වහන්සේ ළඟට පැමිණි විට උන්වහන්සේ මිය ගොස් සිටින බව දක, උන්වහන්සේගේ කකුල් නොකැඩූහ. එහෙත්, හේව්‍යන්ගෙන් කෙනෙක් හෙල්ලයකින් උන්වහන්සේගේ ඇලයට ඇත්තේය. එකෙණෙහිම, ලේත් වතුරත් ගලා ආවේය. එය දුටු තැනැත්තෝ ඒ ගැන සාක්ෂි දරයි. ඔහුගේ සාක්ෂිය සැබෑමය. ඔබත් විශ්වාස කරන පිණිස ඔහුගේ සාක්ෂිය සැබෑ බව ඔහු දනියි. මේ දේවල් සිදු වූයේ, 'ඔහුගේ එක ඇටයක් වත් නොබිඳිනු ලැබේ ය' යි ලියා ඇති ශුද්ධ ලියවිලි පාඨය ඉෂ්ට වන පිණිසය. තවද: 'ඔවුන් ඇණ තුවාළ කළ තැනැත්තා දෙස, බලනු ඇතැ' යි තවත් ශුද්ධ ලියවිලි පාඨයක් ඇත. ඉන්පසු, පුදෙව්වරුන්ට බිය නිසා, රහසින් පේසුස් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයෙකු වූ අර්මානියේ පෝසෙජ්, පේසුස් වහන්සේගේ මෑත දේහය ගෙන යාමට පිලාත්ගෙන් අවසර ඉල්ලීය. පිලාත් අවසර දුන්නේය. එබැවින්

ඔහු අවුත් පේසුස් වහන්සේගේ මෑත දේහය ගෙන ගියේය. මීට කලින් දිනෙක උන්වහන්සේ වෙත රාත්‍රියෙහි පැමිණි නිකොදේමුස් ද, කිලෝග්‍රෑම් තිහක් පමණ බර ගන්ධරස හා අගිල් මිශ්‍රණයක් ගෙන ආයේය. ඔවුහු පේසුස් වහන්සේගේ මෑත දේහය ගෙන, ජුදෙව්වරුන්ගේ අවමහල් සිරිත් පරිදි සුවඳ ද්‍රව්‍ය ගල්වා සිහින් හණ රෙදිවලින් එය වෙළඳවේය. උන්වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගසනු ලැබූ ස්ථානයේ උයනක් විය. ඒ උයනේ, ඒ තාක් කිසි කලෙක කිසිවකු තැන්පත් නොකළ අලුත් සොහොන් ගෙයක් විය. ජුදෙව්වරුන්ගේ සබත් දිනට පෙර දින ආසන්න වූ බැවින් ද ඒ සොහොන් ගෙය නුදුරුව තිබුණු බැවින් ද ඔවුහු පේසුස් වහන්සේ එහි තැන්පත් කළහ.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.